

Første næstformand (Svend Auken):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

43) Tredje behandling af lovforslag nr. L 177: Forslag til lov om ændring af lov om revisionen af statens regnskaber m.m. og lov om statsrevisorerne. (Regnskabsgennemgang af regionernes regnskaber m.v. og udskydelse af tidspunktet for retten til aktindsigt efter forvaltningsloven og lov om offentlighed i forvaltningen i visse af Rigsrevisionens dokumenter). Af Christian Mejdahl (V), Svend Auken (S), Poul Nødgaard (DF), Helge Adam Møller (KF) og Niels Helveg Petersen (RV). (FremSAT 22/3 2006. Første behandling 31/3 2006. Betænkning 10/5 2006. Anden behandling 18/5 2006. Tilføjelse til betænkningen 24/5 2006. Fortsættelse af anden behandling 30/5 2006).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling**Pia Gjellerup (S):**

Ja, dette forslag *må* have nogle bemærkninger med på vejen inden den endelige vedtagelse. Vi har haft en fuldstændig absurd behandling af forslaget i Folketinget. Det er fremsat i forlængelse af kommunalreformen og handler om, at man fra regeringens og et flertal i Folketingets side havde den ambition, at regionsrådenes medlemmer og beslutninger i modsætning til de kommunale råds beslutninger skulle underlægges en helt anden type revision end alle andre kommunale beslutninger.

Det diskuterede vi så i Udvalget for Forretningsordenen efter en meget livlig første behandling, og i Udvalget for Forretningsordenen blev alle medlemmerne i udvalget så enige om at stille de fornødne ændringsforslag, således at regionerne blev revideret af og fik adgang for statsrevisorerne, altså Rigsrevisionen, på samme

vis, som det gælder for kommunalbestyrelserne og de kommunale beslutninger.

Således gik vi til anden behandling. Den blev, som nogle måske vil erindre, afbrudt på regeringspartierne foranledning. Det er meget usædvanligt, at man afbryder en anden behandling, det er også meget usædvanligt, at det er regeringspartier, der gør det, men sådan var det.

Så kom vi tilbage i Udvalget for Forretningsordenen, og så viste det sig, at regeringspartierne hellere ville møde i udvalget for at fortælle, at de havde fortrudt i stedet for bare at stemme imod i salen og forklare det der. Men sådan kan man jo så også undgå at komme på talerstolen og forklare mærkværdige holdningsskift.

Så skete der det ved den fortsatte anden behandling, at vi jo så havde udvalgets ændringsforslag til behandling, og der stemte minsandten et flertal imod sine egne ændringsforslag, nogle ændringsforslag, som i virkeligheden er ganske principielle, med hensyn til hvordan man reviderer folkevalgte beslutninger.

Kl. 14.40

Imidlertid er der en enkelt årsag til, at vi i Socialdemokratiet også kan se positivt på det udfald, som lovforslaget har fået efter andenbehandlingen. For ganske vist – og det mener vi at vi har givet tydeligt til kende ved andenbehandlingen og for den sags skyld også ved førstebehandlingen og ved de ændringsforslag, som vi stillede, og som vi stod bag og stemte for – har vi taget klart og utvetydigt afstand fra iveren med hensyn til at sætte en statslig revision til at revidere folkevalgte. Men når det nu er faldet sådan ud, så er der én positiv ting, og det er, at når vi nærmer os det opgør, der uvægerligt vil komme mellem de enkelte regioner på den ene side og regeringen, Finansministeriet og Indenrigsministeriet på den anden side, så kan det være vældig godt, at der er en uvildig revisionsinstans, som vi alle sammen vil kunne påkalde os som højere magt i den konflikt.

Derfor er det med nogen forventning til for en enkelt gangs skyld at have en uvildig opmand til stede ved kommunale parter opgør med regeringen og på trods af denne meget absurde behandling, som jeg har redegjort for, og på trods af det meget afgørende principbrud, at Socialdemokratiet af netop disse grunde stemmer for lovforslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.